

STUDIJSKA
ENJENKA
V CELNI

12667

ново obsotelje

GLASILO ŠMARSKE KOMUNE IN NJENIH ORGANIZACIJ

|| 2767 / 1964

O 277/1964

6. februarja 1964

NOVO OBSOTELJE

Izredna številka

Krajevne organizacije SZDL stalno iščejo nove oblike dela, ki bi bile bolj uspešne in bolj v skladu z željami ljudi članov. Nekatero krajevno organizacijo so pri svojem delu dosegle že izredno lepe uspehe in bi bilo potrebno, da bi njihove izkušnje upoštevale vse, predvsem tiste, ki so delale v težjih pogojih.

Na seminarju predsednikov in sekretarjev vseh krajevnih organizacij SZDL v občini Šmarje, so bile obravnavane predvsem oblike in vsebina dela krajevnih organizacij in na osnovi zelo bogate izmenjave mnenj sprejeti sklepi, ki naj bi še v naprej usmerjali delo.

V izredni številki Novega Obsotelja vam posredujemo celotno gradivo seminarja brez podrobne diskusije z namenom, da služi krajevnim organizacijam SZDL, ostalim političnim organizacijam in društvom ter družbeno-političnim delavcem pri boljši in uspešnejši družbeni dejavnosti. Material naj služi kot napotilo, ker je pri taki pestrosti dejavnosti težko dajati bolj določene sklepe ali celo recepte. Krajevne organizacije naj si s pomočjo tega ogrodja prilagodijo svoje programe prilikam in potrebam krajev v katerih delujejo.

Občinski odbor SZDL

Izhaja občasno. Odgovorni urednik Marjan Ungar. Urejuje uredniški odbor pri Občinskem odboru SZDL. Izhaja tretje leto.

SZDL - NAJSIRSA SAMOUPRAVA OBČANOV

V začetku januarja je občinski odbor SZDL v Šmarju pri Jelšah pripravil poseben posvet s predsedniki KO SZDL, na katerem so se pogovorili o vlogi, vsebini, metodah in oblikah dela organizacije SZDL. Posveta so se udeležil predsednik komisije za idejno politično vzgojo pri Okrajnem odboru SZDL tovariš Ivan Šeničar.

Uvodoma je spregovoril predsednik občinskega odbora SZDL naslednje:

"Tovarišice in tovariši, spoštovani gostje, današnji seminar smo sklicali predvsem zato, da bi spoznali mesto in vlogo organizacije SZDL v naši družbeni stvarnosti, njeno rast v dosedanjem razvoju, posebno še to, kako se poleg vsebine organizacijske dejavnosti razvijajo oblike in metode dela, ki morajo biti v koraku z našim splošnim družbenim razvojem in k temu ustrezno prilagojevati. Samo tedaj, če bomo s tankim poslušom spremljali razvojne pojave, ki pa ne nastajajo pasivno izven nas, pač pa so rezultat tudi naše dejavnosti, naše načrtnosti, bomo uspevali v delu, bomo utrdili našo socialistično organizacijo najširše in jo bodo občani tudi najširše sprejeli kot svojo oporo in najširšo obliko družbenega samoupravljanja, preko katere se lahko najbolj neposredno izražajo in uveljavljajo njihova mnenja, predlogi, hotenja, potrebe in pobude. Organizacija SZDL je v bistvu vsestranska družbenopolitična organizacija, ki more prispevati k reševanju vseh družbenih problemov v občini in posameznih krajih ne glede na to, odkod izvirajo. Prav organizacija SZDL s svojo največjo širino lahko pritegne v razprave o problemih vse občane, torej tudi vse različne strokovnjake in je tako sposobna, da proučuje vso raznovrstno problematiko, da daje dovolj avtoritativno svoja mnenja na vseh področjih našega družbenega in gospodarskega življenja. Ta vsestranost, če hočemo tako, pa je ustrezno utemeljena prav v tem, da vsebina dela organizacije SZDL nikakor ni odvisna samo od vodstva organizacije SZDL ali samo od peščice občanov, temveč zlasti še od njene množičnosti, od vsestranosti ljudi, ki so strnjeni v vrstah organizacije SZDL. Takšna množičnost, da so občani čimboj aktivno vključeni v organizacijo SZDL, pa je obenem tudi ena najosnovnejših nalog organizacije SZDL, ki nam narekuje, da se trajno in vztrajno trudimo, da bodo tako doumeli pomen organizacije SZDL vsi občani, tako spoznali njeno dejavnost, za katero pa so pobudniki prav občani sami. Če pa hočemo to osnovno nalogo uspešno izvrševati, moramo misliti na najrazličnejše oblike in metode organizacijske dejavnosti, da bodo v njih svoje mesto našli vsi občani, delavci in kmetje, uslužbenci, mladina in stari, skratka vsi, da bodo te oblike

in metode ustrezale našemu času, in kakor sem že prej omenil, da bodo v koraku z razvojnimi pojavi. In prav o tem, da na osnovi dosedanjih izkušenj v delu naših krajevnih organizacij in občinskega odbora SZDL v šmarski občini ter v skladu z našimi razvojnimi pojavi doženo pomanjkljivosti v dosedanjem delu, osvetlimo uspehe, ki so nedvomno bili tudi pri nas lepi, ter se pomenimo o še ustrežnejših oblikah in metodah dela, ki jih narekujejo naše potrebe in naloge, ki so pred organizacijo SZDL in ji terja naš nadaljnji družbeni razvoj s svojo najširšo demokratizacijo, se moramo tu pogovoriti.

Danes je osnovna celica gospodarskega družbenega življenja komuna in vzporedno s tem je organizacija SZDL kot zaokrožena organizacijska oblika prav tako homogena na območju komune. Vendar mi danes na tem mestu ne bi toliko govorili o oblikah in metodah dela občinskega odbora SZDL, temveč predvsem o dejavnosti organizacije SZDL na območju šmarske občine, o dejavnosti po krajevnih organizacijah in o oblikah ter metodah, ki se tako več ali manj uspešno uporabljajo ter, seveda, o oblikah, ki so glede na svojstvene razmere najustrežnejše in bi jih naj bolj pogosto razvijali, da bi dosegli boljše delovne uspehe. V smeri občinskega odbora SZDL pa bi spregovorili zlasti še o odnosih do krajevnih organizacij in obratno, o medsebojnih stikih in medsebojni informiranosti, kar nedvomno lahko veliko prispeva k uspešnejšemu delu krajevnih organizacij. Najvažnejše je to, kako delujejo krajevne organizacije SZDL, kako se je v krajih samih uveljavila organizacija SZDL, ker le-tam je neposreden stik s člani, tam občani najprej ostvarjajo svoje življenjske razmere in oblike medsebojnih stikov in odnosov in edino preko tega lahko tudi občinski odbor SZDL vzpostavlja najbolj pristne stike z občani, ugotavlja njihove probleme in izvaja svojo operativno dejavnost ter obratno, občanom pojasnjuje odgovore, ki so skladni z razvojem občinske politike, z interesi celotne občinske skupnosti, da lahko razlikujemo težo problemov glede na posamičnost primera odnosno splošnost.

Že uvodoma sem podčrtal, kako veliko je mesto in vloga organizacije SZDL sploh, kako važno na območju komune s svojo vsestransko dejavnostjo in vsestranskimi možnostmi za obravnavanje različnih problemov. Ta vloga se prav neposredno preliva na posamezne krajevne organizacije in doseže poglobitni namen lahko samo v vsestranski, vsebinsko polni dejavnosti organizacij SZDL na terenu, v neposredni povezanosti s temeljno organizacijo celotne občine. Krajevni odbor SZDL je tisti, ki najbolj neposredno živi z občani, izvira iz najožje skupnosti občanov in prvi spremlja družbene pojave v kraju, prvi naleti na krajevne probleme ter jih tudi prvi obravnava, oceni in presodi ter jih prvi tudi skuša

reševati odnosno vzpostavi ustrezne stike z občinskim odborom SZDL ali neposredno s tistimi organi ali občani, ki so najbolj pristojni, odgovorni in upravičeni za ustrezno rešitev zadeve. Če bo krajevni odbor znal prisluhniti življenskemu utripu v kraju, se zanimal za življenje občanov, vzpostavil z njim pristne in neposredne stike ter znal spregovoriti tako o splošnih družbenih problemih in tudi o posamičnih problemih, ki so vsaj za življenje v kraju bolj ali manj zanimivi, je s tem že zagotovil temelje za vso dejavnost organizacije SZDL in so občani spoznali pomen organizacije SZDL in tudi smisel plačevanja članarine, okoli katere je pogostokrat največ prigovorov, da ne vedo, čemu plačujejo članarino. Prav naravno je, da organizacija, ki ne najde svoje vsebine, ki ne vključuje občanov in ne zna nuditi svojim članom dejavnosti, ki od organizacije pričakujejo, pa naj bo to socialistična zveza, društvo prijateljev mladine ali ali športno društvo ali katerakoli organizacija, nima življenjskih pogojev in je obsojena na hiranje, a tudi občani se zanjo ne bodo zanimali. Nikakor pa ne moremo govoriti, da bi organizacija SZDL ne imela vsebine dela, da ne bi zanimala naših občanov, temveč obratno, vsebina dela organizacije socialistične zveze je tako ogromna, tako neposredno življenska, tako raznovrstna, da si danes brez nje sploh ne moremo zamišljati našega življenja. Občani povsod, pa tudi tam, kjer zaradi objektivnih ali subjektivnih razlogov organizacija ni najboljše zaživel, terjajo delo socialistične zveze, iščejo neko mesto, kjer bi lahko izražali prav to, kar je, kot sem uvodoma dejal, najbolj značilno za organizacijo SZDL, to je vsestranska parlamentarnost najširšega samoupravljanja. In to moramo vsebolj nuditi našim občanom in prav zaradi tega še zlasti moramo razmišljati o najbolj ustreznih oblikah in najbolj uspešnih metodah našega dela. Mislim, da bomo danes, ko boste spregovorili posamezni tovariši iz krajevnih odborov SZDL na osnovi svojih takih ali drugačnih izkušenj, lahko načrtali osnove za naše delo in ugotovili, kako bomo delovali.

Prav je, da zdaj, ko govorim o vlogi socialistične zveze odnosno konkretno o vlogi in mestu krajevnih odborov SZDL, označim, kakšno je stanje v šmarski občini. Nedavno smo neposredno na terenu zasledovali delo krajevnih organizacij, ki smo ga letos v jubilejnem letu naše domovine skušali vzpodbujati še s posebnim tekmovanje. Pri tem smo ugotovili, da so krajevni odbori delovali zelo različno, da so iskali različne oblike dejavnosti, da so se razlikovali tudi v čisto organizacijskem delu kot je evidenca članstva in pobiranje članarine. Posledica tega so bili tudi silno različni rezultati, tako da lahko mirno govorimo o krajevnih organizacijah, ki so silno lepo uveljavile organizacijo SZDL in pritegnile k delu najširši krog občanov, na drugi

strani pa o takih, ki sploh niso našle svojega mesta v kraju, ker se niso dobro organizirale, ker krajevni odbori sami niso spoznali lastne vloge v družbenem življenju kraja. Jasno je, da pomeni krajevna organizacija občanom n. pr. na Osredku še veliko več kot n. pr. v Šmarju pri Jelšah, ker je tam to edina organizacija in so se v njenem okrilju strnili občani v celoti in tam obravnavajo prav vse, medtem ko v Šmarju, kjer so različne ostale organizacije in društva, obravnavajo problematiko po različnih pristojnih smereh. Vendar pa tudi ne smemo pozabljati, kakšno je mesto organizacije SZDL, v kateri so vključene skoraj vse organizacije. Včasih se vloga omejuje na nekakšnega koordinatorja med organizacijami in društvi, če se mnenja ne morejo vskladiti, če le-te ne najdejo skupnega jezika. Priznati moramo, da je to vseeno važna naloga SZDL, toda gre še za dosti več. SZDL je najširši iniciator delovanja, tudi vsebinski usmerjevalec, ki mobilizira občane, a obenem terja od tistega, ki je to njegova naloga, da jo izvrši. Če občani n. pr. izražajo močno željo, da bi radi n. pr. imeli tečaj prve pomoči - morda to ni najboljši primer! - potem ni rečeno, da bi ta tečaj izvajala KO SZDL, pač pa mora terjati, če se organizacija RK sama ne bi odzvala, od nje, kar je to prvenstveno naloga organizacije RK. Organizacija SZDL pa se vsekakor mora zanimati za dejavnost v vseh ostalih organizacijah in kot najširši parlament za razpravljanje občanov o tem na svojih sestankih in zborih občanov razpravljati, oceniti razmere in zavzeti določena jasna stališča ter zaključke. Tako podobno včasih urejuje zadeve tudi občinski odbor SZDL. V nekaj dneh bomo obravnavali problematiko v našem osnovnem šolstvu, kar zadeva vse občane. Tu bodo spregovorili o samoupravljanju o šolstvu, o delu šolskih odborov, o dosedanjih izkušnjah, slabostih in uspehih, o delu Društva prijateljev mladine, pionirski organizaciji in mlečnih kuhinjah. Pogovorili se bomo o organizaciji dela, o potrebah, ki so, o vlogi občanov pri tem, vendar problemov ne bo reševala neposredno SZDL, temveč občinski Svet za šolstvo in skupno z občani zlasti še pred nedavnim izvoljeni novi šolski odbori. Vendar pa je organizacija SZDL bila v tem trenutku tista, ki je dala pobudo, da se vprašanje obravnava zdaj, ko se naj zlasti glede na to, da so bili izvoljeni novi šolski odbori in ko pripravljamo občinski statut, statute osnovnih šol in tudi krajevnih skupnosti, ugotovi stanje in pravočasno zavzemajo stališča, na osnovi katerih bodo delovali šolski odbori in se utemeljevali statuarne zakoni. Obenem pa je v SZDL najustreznnejše mesto, da najdejo skupni jezik za svojo dejavnost vsi, ki jim je skrb za šolo, vzgojo mladine, vsebino njenega prostega časa ter podobno v taki ali drugačni smeri osnovna naloga. SZDL ne bo neposredni izvajalec zaključkov; to bodo po svojih nalogah vsi ti, SZDL pa bo spet vendar tista, ki bo spremljala izvajanje in zno-

va, če bo potrebno, opozarjala na probleme in o njih najširše razpravljala, da bo omogočila najširšo izmenjavo gledišč, predlogov in hotenj in bo nazadnje spet najbolj avtoritativno lahko spojila to pestrost v ustrezne zaključke.

Če hočemo uspevati s takšnimi dela, potem moramo delovati preko stalnih ali občasnih komisij, ki spremljajo odnosno proučujejo problematiko tudi strokovno neoporečno. Samokritično moram priznati, da stalne komisije pri občinskem odboru niso dovolj zaživele, da bodo morale delovati dosti bolj samostojno in samoiniciativno ter iskati neposredne stike s krajevnimi organizacijami SZDL, kakor tudi s strani občinskega odbora SZDL do okrajnih komisij. Pa o tem smo se prav pred kratkim na seji predsednikov vseh komisij že pomenili in upam, da bo letos tudi delo komisij še bolj živo.

Pa da se povrnemo spet k delu krajevnih organizacij. Ponekod so poskrbeli za stike s članstvom s posebnimi poverjeniki, drugje članov sploh niso obiskovali. V Podčetrtku so to organizacijsko izvrstno izvedli, prav tako na Virštanju in še na nekaterih KO SZDL; na Bučah pa so stike z občani popolnoma zanemarili, v Imenem so sicer postavili poverjenike, toda med letom so nanje pozabili. Ne bom navedel vseh primerov niti pozitivnih niti slabih, pač pa naj razprava sam pokaže, kako je in kje so posamični vzroki za tako različna stanja. Razprava naj tudi pokaže, zakaj so v nekaterih KO SZDL tako očitno lepo uspeli s poverjeniki, zakaj v drugih ne. Gotovo je to, da ni vseeno, kdo je poverjenik in kako ta poverjenik pristopa k članom? Prav tako ni vseeno, kako krajevni odbor deluje s poverjeniki, kaj nudijo poverjenikom, da lahko opravijo svoje delo. Ne mislim tu na materialno pomoč, temveč na vsebinsko pomoč. Prav gotovo je dobro, če so poverjeniki odborniki in se poleg njih pritegnejo za poverjenike še ostali člani, v kolikor je to potrebno. Poglavitno je to, da so poverjeniki taki občani, ki poznajo družbeno situacijo, ki poznajo življenje komune, ki spremljajo dogajanja in so lahko tudi pojasnjevalci dogodkov in pojavov vsaj do določene meje. Obenem pa so ponekod, ko smo opazili, poverjeniki izvrstni posredovalci problematike s terena in tudi pobud ter želja posameznih občanov. Dogaja pa se, da so se ponekod, velja zlasti še za Buče in Sentvid pri Grobelnem, krajevni odbor osamili na dva tri ljudi in se lotili dela tako, kot bi nihče poleg njih v kraju ne mogel pomagati pri delu. Prepričan sem, da ne moremo ceniti delo krajevnega odbora SZDL samo po njegovem predsedniku, temveč posebno po skupni dejavnosti celotnega odbora. Ne morem reči, da je najboljši predsednik in najboljši sekretar krajeвне organizacije tisti, ki se sicer sam raztrga v delu, sam pobira članarino, sam rešuje pošto, skratka skuša vse narediti sam, o ostalih

pa pravi, da nočejo delati, da bi moral imeti posebne vrvi, da bi jih pritegnili, ko smo slišali na obisku v Imenem. Temu je težko verjeti, pač pa je dosti bolj nevarno to, da se v takih primerih kaže preveč nezaupanja do ostalih občanov, nezaupanja do mladih, ki bi jih bilo potrebno pritegniti k delu, toda ne samo za golo pobiranje članarine, temveč tudi za izvajanje odgovornejših samostojnih nalog. V neposredni bližini je virštanjska krajevna organizacija, kjer pa so sistem sodelavcev s krajevnim odborom močno okrepili in verjetno ni samo naključje, da je danes na tem hribovitem, skoraj izključno kmečkem področju 90 odstotkov volivcev vključenih v vrstah SZDL in tudi v celoti poravnana članarina. Tu se je primerilo, da eden med poverjeniki ni izpolnil nalogo do roka, a ko je videl, da so ostali to resno opravili, je zaprosil predsednika za dva dni odloga in po dveh dneh se je vrnil s knjigo in stodstotno opravljeno nalogo. To pomeni, da morajo ljudje, ki prevzamejo določene, čeprav drobnejše naloge, začutiti resnost odgovornosti in dane za izvršitev poverjene naloge, medtem ko tam, kjer sam odbor deluje z manjšo zavzetostjo svoje odgovornosti, tudi ostali ne izpolnjujejo nalog, kot bi jih morali.

Še eno lahko poudarim iz vsega, kar nam je prav tekmovanje pokazalo. V veliki, če ne v največji meri, je odvisno delovanje celotne krajeвне organizacije od prizadevnosti samega ožjega odbora, še ožje rečeno, od predsednika in tajnika odbora. Ti ljudje so odgovorni za pobude znotraj organizacije. Če ti ne skličejo sestanka, kdo ga bo! Če ti ne uvidijo probleme, kdo ga pa bo! Če ti ne prisluhnejo občanom in iščejo stike z njimi odnosno ne organizirajo delo krajevnega odbora znotraj bodisi s poverjeniki odnosno občasnimi zadolžitvami, kdo pa bo! To nam dokazujejo tudi ostale akcije, ki so jih sprejemale krajevne organizacije na pobudo občinskega odbora ali množične pobude v jugoslovanskem merilu. Takrat so se skoraj povsod zavedali resnosti dela in so živo aktivizirali tako odbore in posamezne občane, da so dosegli množičnost. To je bilo ob skopskem posojilu, ob volitvah, ob obravnavi statuta in pred kratkim ob volitvah novih šolskih odborov. Zakaj ne bi bila aktivnost trajna, čeprav ne v taki meri, mislim, trajna glede na obravnavo domače krajevne problematike, ki je vedno sveža. Zakaj ne bi bilo več samoiniciativnega dela, lastnih pobud brez izrecnih nalog od zgoraj, brez kampanjskega dirigiranja. Vse to pa je odvisno prav zares od krajevnih odborov SZDL, od predsednika tega odbora, h kateremu se obračajo občani. Tudi to bomo verjetno opazili iz razprave, če bodo tovariši predsedniki, ki imajo v tem neposredne izkušnje, o tem spregovorili, da jih bomo medsebojno spoznali in jih skušali uporabiti še drugje v podobnih razmerah.

In vprašanje članarine, o čemer sem že nekaj omenil, se tudi ne more rešiti brez dobre organizacije. Ne moremo pričakovati, da bodo volivci sami od sebe iskali blagajnika in silili s članarino. Pravzaprav smo bili presenečeni na Bučah, kjer so nam povedali, da je 66 volivcev samih prišlo v šolo, da so se vpisali v SZDL in so zanje lahko uredili evidenco. Lahko bi rekli, da je to celo uspeh in se v tem odraža prava zavest precejšnjega dela bučkih občanov. Na drugi strani pa si krajevni odbor SZDL na Bučah ni zmožal organizirati vsaj iz teh ljudi ustrezne mreže neposrednih sodelavcev. Za tako stanje so morda na Bučah dejansko svojstveni razlogi, ki pa jih bomo morali spoznati, ovire odpraviti in znova razviti dejavnost, kot je to potrebno in si jo občani sami želijo. S tem sem hotel reči predvsem to, da je tudi uspeh pobiranja članarine v največji meri odvisen od tega, kako to pobiranje organiziramo, ne pa to, da bi za slabo pobrano članarino bili krivi sami člani, njih zavesten odklon. Na Virštanju, Osredku, v Polju ob Sotli, v Podčetrtku, v Kozjem, Podsredi in še ponekod dokazujejo, da se članarina da uspešno pobrati, če jo pobiramo večkrat v letu, vsaj trikrat, če pristopamo k občanom ustrezno, določeno vsebino.

Naslednja izredno važna zadeva, na katero moram opozoriti, je obveščenost občanov in to obojesmerna obveščenost. Če pogledamo čisto v osnovi lahko ugotovimo še to, da marsikje občani še niti o vlogi in pomenu organizacije SZDL niso temeljito obveščeni in je ne razumejo, razen v kolikor tega ne zasledijo v dnevnem tisku in radiu. Najbolj živa obveščenost o sami organizaciji bi bila dejavnost, za katero bi se zlasti morale pobrigati vodstvo krajevnih organizacij. Tam, kjer odbor sam ni našel svojega mesta, zares ni mogel tega uveljaviti med občani. K sreči so taki primeri redki, vendar nam so prav rezultati tekmovanja pokazali, kje moramo zdaj prvenstveno poskrbeti zato, da bo SZDL našla svoje mesto v kraju in to bomo skušali urediti najprej z izrednimi konferencami, ki jih bomo v prihodnjih dneh izvajali v nekaterih krajevnih organizacijah. Ljudje cenijo organizacijo SZDL, če jim je ta s svojim delom dovolj blizu, če v njej neposredno sodelujejo, če se v njenem okrilju lahko odločno potegujejo za svoje upravičene zahteve, če le-ta pomaga ščititi tudi njihove pravice. Tudi s strani občinskega odbora SZDL bomo morali poskrbeti za vse tesnejše sodelovanje, da bomo z neposrednimi stiki pomagali krajevnim organizacijam na trdne noge. Samokritično lahko rečem, da smo včasih take stike nekoliko zanemarili, da bi se vsaj s predsedniki krajevnih organizacij morali večkrat pogovarjati, jih neposredno vzpodbujati, tako pa dostikrat ravno s tistimi vodstvi, ki so bolj dremala, nismo imeli ožjih stikov. To bomo morali zdaj popraviti. Še večkrat, kot smo doslej, bomo verjetno sklicevali predsednike odborov in poverjenike na posameznih območjih, da bomo izmenjali aktualne misli. To bi

nedvomno pomagalo k sodelovanju organizacije. Gre pa tu še za drugo informiranost. Informacije, ki jih krajevni odbori in občani naj dobivajo od občinskega odbora odnosno od občinskih organov, s katerimi bi naj bili seznanjeni. To se največkrat vrši preko zborov volivcev in različnih sestankov, preko dopisov, okrožnic in našega občasnega biltena "Novo Obsotelje" in pa preko šmarskega radia. Obveščnost na tej relaciji je izredno pomembna, če je tudi vsebinsko ustrezna. V biltnu običajno objavljamo obsežnejša gradiva, vprašanja je, če to krajevni odbori koristno uporabljajo, če seznanjajo ostale občane, če jih uporabljajo po sekcijah, da se poglobljajo vsaj v tisto, kar jih zanima. V biltnu smo obravnavali organizacijska vprašanja, družbeni plan, problematiko izobraževanja, vprašanja kmetijstva, kulture in podobno, torej cel register različnih problemov. Večkrat pa to ostane pri odboru. Želel bi, da bi razprava omenila in pokazala koristnost ali nekoristnost takega načina obveščanja in kako vlogo v praksi odigrava naše "Novo Obsotelje" odnosno kakšen bi naj bil ta bilten? Bilten podaja tudi komentarje odnosno splošne zaključke, ki so lahko v oporo pri pojasnjevanju med občani. Naslednje, hitrejša vrsta obveščanja se lahko vrši preko radia, kar pa je pri nas še močno kritično, ker delo radia ni ustrezno organizirano. Radia bi se za obveščanje vsekakor morali še bolj posluževati, ker njegove oddaje dosti poslušajo. Pred dnevi smo imeli pri občinskem odboru SZDL poseben posvet za reorganizacijo del pri radiu. Nedvomno bi nam šmarski radio dajal lahko več kot daje, čeprav nimam namena kritizirati dosedanjega dela radia, zlasti še ne, če upoštevamo, da je zrasel na osnovi čistih amaterjev, ki so ga pred leti s svojim trudom in osebno požrtvovalnostjo postavili na noge in da je doslej tudi program potekal na temelju amaterskega navdušenja, ne pa družbeno ustrezno organizirano.

Gre pa še za drugo informiranost, ki nastaja z osebnimi stiki, kar sem deloma že omenil. Naš občinski odbor SZDL je premalo angažiral člane občinskega odbora, da bi bili neposredno zadolženi za stike s posameznimi organizacijami, čeprav smo se ob osnovanju odbora o tem pomenili. Zdaj pa nismo dovolj vodili računa o teh stikih. Ne moremo pa spet reči, da teh stikov ni bilo; močni so bili zlasti ob večjih akcijah, ki jih je vršila organizacija SZDL.

Postavlja pa se še vprašanje obratne informiranosti. Kako je občinski odbor SZDL informiran s strani krajevnih odborov odnosno obačnov? Nekateri krajevene organizacije kot n. pr. Osredok, Virštanj, Podčetrtek in še druge, so redno pošiljale svoje sejne zapisnike, pisale še posebna poročila in sporočale svoje probleme, druge niso niti tistih podatkov

in poročil kljub večkratnim urgencam poslale, ki bi bilo potrebno. Tudi občinski odbor mora sprejemati informacije s terena, če hoče življensko delovati. Toda ta informiranost je odvisna zlasti še od tega, kako razvija svoje stike krajevni odbor do svojih članov odnosno občanov. Če poverjeniki in odborniki opravljajo svoje dolžnosti, kot je bilo zamišljeno, je obojestranska informiranost dobra, če ne, pa šepa vse do občinskega odbora.

Krajevni odbori so občinski odbor tudi bolj malo obveščali o svojih sestankih, da bi lažje koordinirali osebne stike. To je povezano z administracijo, nikakor pa ni birokracija, zato menim, da bi bilo pravilno, da bi občinski odbor obveščali o vseh vsaj širših sestankih, kar bi prav gotovo prispevalo k večjim neposrednim stikom, čeprav ni rečeno, da bi lahko obiskali vsak sestanek. Eno drži, da je od dobre obveščenosti dostikrat odvisno, kako mobilna, kako množično aktivna je krajevna organizacija SZDL in vedno moramo razmišljati, kakšne naj bodo oblike in metode obveščanja, ker preko njih v bistvu tudi tkemo trdnjšo povezanost znotraj krajevnih organizacij SZDL, kakor tudi znotraj celotne občinske organizacije. Dobro obveščanje prispeva k oblikovanju občanove zavesti, vzpodbuja samoiniciativnost in daje osnovo za realno presojanje dogodkov in tudi realno delovno programiranje.

Prav je, da še posebej spregovorim prav o programiranju. Ugotovili smo, da so tiste krajevne organizacije, ki so si c začetku leta postavile svoj delovni program, dosti uspešnejše razvijale dejavnost, kakor tiste, ki so skušale delovati stihijsko. Spomladi smo vztrajali na tem, da si krajevne organizacije izdelajo delovne programe, nekatere tega niso storile in to se je maščevalo pri dejavnosti skozi vse leto, ker so odlašali z delom in se ga sploh niso več načrtno lotili. Poleg tega pa je bistveno, da so delovni programi konkretni, stvarni in v danih razmerah izvedljivi. Presplošni programi nimajo vrednosti, konkretni, ki temeljijo na stvarnih razmerah, pa dajejo neposreden delovni zagon in vidne rezultate. Ni dosti vreden takšen delovni program ki pravi: sodelovali bomo pri organizaciji proslav, izvajali potrebne akcije, dvignili število članstva, organizirali delovne akcije, kakor so nekateri formalno sporočali svoje delovne programe, vendar je še vseeno boljše, kot čisto nič. Najboljši programi pa so tisti, ki si naloge konkretno postavljajo kot n. pr.: do junija bomo dokončno uredili evidenco članstva, s poverjeniki se bomo sestali ob koncu vsakega četrtertletja, sicer pa še po potrebi, število članstva bomo glede na trenutno stanje skušali dvigniti na 85 %, izdelali bomo natančen pregled volivcev, mobilizirali bomo občane za popravilo ceste n. pr. Verače - Buče, itd. Programi morajo biti stvarni in za delovni program krajevnih organizacij je prav, da vedo vsi

občani, zato so pravilno delali tam, kjer so svoj program obravnavali na množičnem sestanku, če že ne na letni konferenci. Programi naj b-odo dejanski odraz potreb, zmogljivosti in pripravljenosti občanov v organizaciji SZDL za delo, odraz najširšega samoupravljanja, ki se održa tudi s tem, kolikor skušajo sami občani z lastnimi silami reševati problematiko svojega območja in si urejevati življenske razmere v okviru kraja in komune.

Že pri programiranju moramo vedeti, za kakšno vsebino dela gre. Tovariš Marolt, predsednik okrajnega odbora SZDL, je na seminarju v Dobrni izrecno jasno povedal, kako težaven in zapleten je problem dela, oblik in metod organizacije SZDL in dejal, da ne moremo reči, da doslej SZDL ni v redu delovala, da skoraj ni primera, da slabo dela, da ne bi bilo volje do dela, pač pa si lahko zastavimo vprašanje, ali je vse tisto, o čemer razpravljamo, kar delamo, zaradi česar izgubljammo toliko časa, tudi smotrno, nujno potrebno in nam prinaša predvidene rezultate. Mislim, da je to bistveno vprašanje, ki se pojavlja tudi pri delu krajevnih organizacij, ki se odpira takoj ob začetku leta pri programiranju in nam mora biti jasno, kje je mesto organizacije SZDL. O tem danes govorimo in v vsem, kar sem že povedal, se očituje ta problem. Osnovna in temeljna naloga organizacije SZDL pa je vedno širše utrjevanje samoupravljanja, usposabljanje to samoupravo delovnih ljudi povsod, v organizacijah, društvih, občini in odslej zlasti še v krajevnih skupnostih. Tu pa je v ospredju človek, občan in vse, kar se dotika človeka: to so odnosi do družbe, do dela, pa tudi do samega sebe. Vsa vprašanja, ki se tičejo tega, so tudi vprašanja organizacije socialistične zveze, zato lahko rečemo, da prav ravnaajo tiste krajevne organizacije, ki se danes že zanimajo poleg splošne problematike v občini še za probleme posameznih občanov, za mesto in vlogo posameznih občanov v kraju glede na pravice in dolžnosti, ki jih ima vsak občan. In tudi v taki skrbi za člane, v takem podrobnem zanimanju organizacije SZDL vidijo občani mesto SZDL. Dosti imamo že primerov, ko je krajevna organizacija SZDL opozorila na socialne probleme posameznikov, na vzgojne probleme, prispevala k delu poravnalnih svetov, čeprav ni problemov sama reševala, temveč to upravičeno zahtevala od pristojnih organov. Menim, da je to tudi vsaj del širokega samoupravljanja občanov, ki tako vplivajo na reševanje tudi drobnejše problematike. Iz tega vidimo, da je dejavnost organizacije SZDL resnično pestra in široka, zato je tembolj važno še to, da znamo svoje delo primerno podeliti, da štedimo s silami in kot najširši samoupravni parlament usmerjamo delo tja, kjer ga morajo reševati in prevzamemo nase le tisto odgovornost, za katero smo pristojni, ki smo jo dolžni opraviti.

V šmarski občini dostikrat tarnamo, da krajevne organizacije SZDL nimajo primernih delovnih prostorov. To je res, redke so, ki jih imajo. Ugotavljamo pa tudi, da niti vsi niso dobro izkoriščeni. Prostori so predpogoj za dejavnost krajevnega odbora. Tu ne gre samo za neko pisarno, temveč predvsem za družabni prostor, kjer bi se lahko občani zbirali k pomenkom. Z velikim trdom so si več ali manj uredili take prostore v Rogaški Slatini, Podčetrniku, Kozjem, Polju ob Sotli, Virštanju, Mestinju, Pristavi, Smarju, toda dosti težje najdejo vsebino dela, klubske vsebine. Želeli bi, da bi taki prostori bili zametki družbenih centrov, da bi se v njih prepletali medsebojni stiki občanov, da bi prispevali k obveščanju občanov, da bi bili tudi v neki meri izobraževalni centri za občane. Ponekod imajo televizijske sprejemnike, toda samo občasno gledajo televizijskega sporeda še ni klubsko življenje, kot bi ga potrebovali, posebno še ne, če ni ob tem komentatorja, ki bi vodil razgovor o tem, kar prenaša televizija. Na tem področju tudi v šmarski občini orjemo ledino in se otepamo z materialnimi in še bolj kadrovskimi problemi. Takšen družbeni prostor, ki ga imam v mislih, ni prostor samo za ozko delo SZDL, temveč je prostor, preko katerega naj organizacija SZDL izoblikuje organizirano družabno življenje, za katerega pa ni odgovorna samo SZDL, temveč vsi družbeni činitelji v kraju z vsemi društvi in organizacijami. Preživela je miselnost, ko se v sektašili gasilci, prosvetarji in ne vem še kdo. Tu in tam imamo še pojave, ko skušajo samiti prostor, ki je denimo last gasilskega ali prosvetnega društva, toda menim, da je to predvsem družbeni prostor, ki mora biti izkoriščen. Prav s tem, če upoštevamo vrsto gasilskih prostorov, ki so v občini, pa lahko že v precejšnji meri rešujemo problem prostorov, zlasti še tedaj, če bomo pri tem združevali sredstva za usposabljanje teh prostorov v namene, ki jih ima organizacija SZDL. Nekoliko težje bo rešiti vsebinsko vprašanje, ki je odvisno predvsem od ljudi, od sposobnih kadrov, toda tudi tu moramo biti optimisti, če vemo, da imamo vendar široki krog občanov, ki se vedno bolj združujejo prav v organizaciji SZDL. V začetku bomo pač delovali tako, kakor zmoremo: pomenkovali se bomo o kmetijstvu, o političnih dogodkih, o škodljivosti alkohola, o delu poravnalnih svetov, o cestah in davščinah, o naši mladini in vzgoji, pa manj idealizirali in kultuvirali v ožjem 'kulturträgerskem smislu', kot si nekateri še preradi zamišljajo klubsko življenje in mislijo, da je samo to jedro klubskega dela. Pa ni tako! Življenje kluba mora biti obenem odraz življenja občanov in prostorov, kjer bodo ti izmenjavali mnenja, postavljali vprašanja, terjali pojasnila in se izživljali v družbenem smislu, kakor bo pač mogoče in v kolikor si bodo tudi sami zmogli poleg ostalega urediti klubske razmere. Prav gotovo pa je zadnje čase že nekaj izkušenj na terenu in prosim, da jih tisti predsedniki, kjer klubi so in po

svojih zmogljivostih delujejo, v razpravi pokažete. Tu o-
jemo zares trdo ledino in vsake izkušnje so nam dragocene.
Lahko rečemo še to, da so potrebna finančna sredstva, toda
samo od njih ni odvisno klubsko življenje, še bolj je od-
visno od živih ljudi.

Zadnje čase smo veliko razpravljali o izobraževanju odraslih.
O tem smo imeli plenum, problem je analizirala Delavska uni-
verza in pred kratkim smo močno kritično spregovorili na
svoji konferenci še mladinci. Nedvomno je to za organizaci-
jo SZDL še kako važno vprašanje. Lahko rečemo, da je nav-
sezadnje klubsko življenje, o katerem govorimo, tudi izo-
braževanje v zelo širokem smislu. In prav tam se lahko ob-
čani zlasti še družbeno ekonomsko in politično izobražuje-
jo, če znamo to ustrezno organizirati. Preteklo leto so se
skoraj povsod več ali manj izobraževali, to so nam pokaza-
li tudi tekmovalni rezultati. Izobraževanje je bilo pred-
vsem politične, zdravstvene in kmetijske narave. O tem ne
bi posebej govoril, ker nam je problematika poznana iz gra-
diva, ki je bilo objavljeno v biltenu že večkrat. O obli-
kah izobraževanja preko organizacije SZDL in na njene po-
bude pa naj poda odgovor razprava in upam, da to ne bo tež-
ko, ker smo o tem zares veliko razglabljali prav jeseni.

Malo bi še opozoril na delo sekcij pri krajevnih organiza-
cijah SZDLki v naši občini ni doslej zaživelo, kakor smo
pričakovali. Za to so morda tudi objektivni razlogi, ker
smo vaška občina in krajeвне organizacije niso obsežne, na
drugi strani pa deluje v občini kar precej različnih dru-
štev, ki s svojim delom zadovoljujejo interese občanov.
Vse kaže, da so krajeвне organizacije nagibale h kompleksni
obravnavi problematike in niso bili v ospredju taki prob-
lemi, ki bi posebej zanimali svoj krog občanov. Ponekod so
bili mnjenja, da bi problematiko dvojno obravnavali isti ljud-
je, če bi krajeвне organizacije SZDL še posebej organizira-
le občane po sekcijah za določeno problematiko, ker so obi-
čajno isti ljudje bili tudi n. pr. v prosvetnem društvu, or-
ganizaciji ZK ali podobno. Seveda je razumljivo, da sekcij
ne potrebujemo samo zaradi sekcij in naj SZDL usmerja svo-
je člane na interesno dejavnost v tisto društvo, ki to zado-
voljuje, če je v kraju. Drugače pa je tam, kjer društev ni,
problemi pa so, to vemo. Društva prijateljev mladine ni pov-
sod, tudi mladinskih organizacij ni povsod in podobno; tam
pa je važno, kako obravnava prav organizacija SZDL tista vpra-
šanja.

Pri nas je močno odprto še vprašanje podružnic krajevnih od-
borov SZDL, ki obsegajo obširnejša področja. Ponekod deluje
osrednji odbor, podružnice pa ne. Lani smo imeli poučen pri-
mer v Imenem, ko sta se združili krajevni organizaciji Ime-
no in Virštanj. Pred združitvijo je na Virštanju uspešno de-
lovala krajevna organizacija, ko je postala podružnica je
število članov padlo na 45 %, ko so pa se lani spet osamo-

svojili, je delo ponovno silno steklo in se je doslej vključilo v organizacijo še okoli 90 % vseh volivcev, kar je nedvomno presenetljiv uspeh. Če pa pogledamo konkretno krajevno organizacijo SZDL v Šmarju pri Jelšah, pa opašamo, da je v ožjem naselju vključenih velika večina volivcev, po okoliških naseljih pa zelo malo in se organizacija SZDL n. pr. v Dragomilem, Kameniku in drugih razstresenih naseljih ne more prav uveljaviti. Tu gre za vprašanje, če ne bi bilo boljše izbrati drugačno organizacijsko obliko, te občane osamosvojiti v podružnici ali v celoti. Pogledjmo samo hribovski Osredok, ki je nedvomno še bolj osamljeno in odmaknjeno naselje, kjer žive sami kmetje, pa so svoji krajevni organizaciji SZDL dali nenavadno življensko vsebino, ki se v danih razmerah kaže v krepkem sodelovanju, v uspešnih delovnih akcijah in reševanju gospodarskih problemov, ki so naselju skupni. Tako težko vprašanje z okoliškimi naselji je tudi v Rogaški Slatini in v Tržišču. Glede na ogromno število članstva in razsežen teren se delo krajevene organizacije zlasti še v Tržišču skoraj zgubi. Ne mislim dajati nobenih posebnih sugestij, zlasti še ne za drobljenja krajevnih organizacij, postavljam pa to kot problem, ker delo ne gre kot bi moralo, in bi prosil, da predsedniki in prisotni iz tistih področjih poveste svoje mnenje in to, kako zmagujete delo odnosno kaj menite pokreniti. Morda bomo v skupnem pogovoru na osnovi različnih izkušenj ujeli umestno rešitev.

Največji uspeh pa so po krajevnih organizacijah dosegli z delovnimi akcijami. Pri nas na podeželju še zlasti prav delovne akcije pritegnejo širok krog občanov, ker se najbolj konkretno lotevajo problemov in tudi najbolj konkretno dosegajo hitre očitne rezultate. Lani so največ zgradili ceste, vodovode, vodnjake. To je oblika dela, ki nima svoje vrednosti samo v materialnem odrazu, v konkretni usposobitvi nekega objekta, temveč še dosti več: z delom se krepijo medsebojni odnosi in oblike socialistične zavesti, odnos do skupnega dela, če tako rečemo. Nikakor ne kaže zanemarjati delovnih akcij, temveč jih z vsemi močmi podpirati. Ponkod se poleg cest in takih standardnih objektov lotevajo že drugačnih: urejujejo si klubske prostore, v Virštanju so si zgradili svoj dom, v Imenem so veliko dosegli prav s tem, da so si v grobem zgradili dom in to je bila za ta kraj taka akcija, ki jo ocenjujejo za pravo prelomnico. V Kozjem so urejevali turistično okolje, olepšavali kraj. Tako dobivajo delovne akcije vedno širšo obliko in z njimi lahko boljše rešujemo marsikatero komunalno zadevo. Pri delovnih akcijah pa menim, da ne gre toliko za to, da se nekaj napravi, kot da sodeluje čimveč občanov. Ni toliko vredno, če je pet ljudi v nekem kraju opravilo, denimo, 500 ur prostovoljnega dela in zgradilo dva vodnjaka, kot če bi pri tem objektu sodelovalo, denimo 100 ljudi po pet ur. Dozdeva se mi, da je v smislu dejavno-

sti organizacije SZDL drugo dosti boljše in za občane v kraju več pomeni. Gre namreč za množičnost, za skupnost dejavnosti, za sodelovanje občanov, torej za družbeno kakovostno dosti več. Poleg delovnih akcij se odločajo še za samoprispevek, kar vključuje k sodelovanju prav širok krog občanov in to moramo podpirati. Predpogoj pa je, da so dejansko vsi občani seznanjeni, čemu je samoprispevek in da s tako zbranimi lastnimi sredstvi neposredno upravljajo in gospodarijo, da s svojim sodelovanjem lahko najbolj razumno prevrednotijo zbrano vrednost, obrnejo dinarje kar najboljše zmorejo in z lastnim sodelovanjem dobijo z zbranimi sredstvi čimboljše učinek. Kako pristopamo k delovnim akcijam, kakšne delovne akcije so se najboljše obnesle, to pa naj pokaže razprava. Posebej še je zanimivo to, kakšno je sorazmerje do ostalih oblik dejavnosti krajevnih organizacij. Tekmovalni rezultati so nam vsaj v veliki meri pokazali, da so tiste organizacije, ki so uspešno razvijale delovne akcije, tudi drugače organizacijsko dobre. To lahko rečemo zlasti še za Kozje, Podčetrtek in Virštanj. Tako je videti, da delovne akcije prispevajo veliko tudi k odnosu občanov do organizacije SZDL, prispevajo k njeni afirmaciji.

Skozi vsestransko delo organizacije SZDL se odvija vztrajen boj za napredek. Če samo pogledamo to, o čemer sem govoril, o oblikah, ki sem jih mimogrede nakazal, že vidimo, da je to tudi idejni boj za socializem, za izoblikovanje socialistične družbene zavesti, pri čemer smo doslej dosegli že očitno lepe uspehe. Mi se za napredek v vseh pogledih ne moremo biti z besedami, s pridigami, temveč zlasti in predvsem še z neposredno dejavnostjo, z ostvarjanjem boljših življenjskih razmer z upoštevanjem delovnega človeka povsod, v družini, na delovnem mestu, v družbi, za tovarniškim strojem in za sejno mizo delavskega sveta, za plugom na polju in v skupščinski dvorani, v klubskem prostoru in na fakulteti. Organizacija SZDL pa je tista, ki to zmore, ki lahko v svojo aktivnost pritegne vse občane in tudi vse člane ostalih družbenih organizacij. Upravičeno pa pričakujemo, da se bodo člani Zveze komunistov uveljavljali med najboljšimi člani SZDL, da bodo prav oni gonilna sila za razgibanost krajeвне organizacije, ker je to naša dolžnost. Skrbeti moramo za to, da budno spremljamo družbene pojave, kot sem še uvodoma omenil, potrebna so stalna prizadevanja in trud, da se iz naše prakse sproti izključuje vse staro in preživelo, da krepimo in dalje razvijamo vse tisto, kar na eni strani pospešuje razvoj in na drugi strani utrjuje in lepša odnose med ljudmi ter krepí vlogo človeka. Prav v SZDL pa mora delovni človek najprej najti svoje mesto kot samoupravljalec, kot odločujoči akter naše družbene stvarnosti.

nove oblike in nova načela, ki vodijo še k večji skrbi za človeka - občana. Mislim, da je vloga SZDL vsem jasna toliko bolj, ker so jo obravnavali vsi zadnji plenumi in seje Glavnega odbora SZDL, prav tako tudi današnji referat. Poudarjam jo le zato, da podkrepim misel, da bo kos reševati vse te zložene probleme le organizacijsko trdna organizacija, ker je jasno, kdo je za kaj odgovoren, kako biti aktualen itd. Organizacijsko in kadrovsko utrjevanje KO je nujnost posebno tam, ker so slabosti na tem področju osnovni razlog slabe dejavnosti organizacij. Mislim, da bi bilo potrebno danes tudi izmenati izkušnje s tega področja dela, meni pa dovolite, da načnem samo nekatera najbolj bistvena organizacijsko kadrovska vprašanja.

Večkrat kada ocenjujemo slabosti dela, neaktivnost neke krajevne organizacije, skoraj vedno nalotimo na eden razlog to je vodstev. Kadrovsko slabo sestavljen odbor lahko z neaktivnostjo hromi delo celotne organizacije, posebno še, če upoštevamo, da je njegova vloga predvsem iniciatorska. V nekaterih primerih lahko celo trdimo, da je včasih od ožjega odbora ali celo od predsednika ali sekretarja odvisno delo organizacije, njeni uspehi pa ne samo znotraj organizacije, pač pa tudi njena dejavnost in vloga v odnosu na potrebe v kraju in v odnosu na ostale krajevne organizacije. Primer navajam zato, ker so pri zadnjem tekmovanju med krajevnimi organizacijami SZDL bile nekatere KO SZDL odvisne od dobre volje ožjega vodstva ali bo poslalo zadovoljivo poročilo ali ne, in ali sploh registrira uspehe članov in celotne organizacije. Ne mislim kritizirati ljudi, ker so za takšno stanje lahko objektivni razlogi /preobremenjenost ipd./, vendar mislim da je o tem potrebno razpravljati. Odbori krajevnih organizacij SZDL so se dosedaj pri reševanju problemov posluževali le preizkušene oblike obravnavanja na sestanku, na kar sta v večini primerov predsednik in sekretar ukrepala, kar je bilo dogovorjeno. Spričo izredno širokega registra nalog, ki stoje pred našo organizacijo, pa je takšna metoda dela neposrečena in neuspešna. Potrebno je čimveč članov odbora vključevati v neposredno realizacijo sklepov odbora, pa ne samo pri pobiranju članarine, pač pa tudi sklepov s področja idejne vzgoje, delovnih akcij, izobraževanja in samoupravljanja. Mislim, da je nujno, da se znotraj odbora deli delo med posameznimi člani, da je naprimer povsem jasno, da bo sklep organizirati za občane predavanje, ki je bil sprejet na seji odbora KO izvršil član odbora, ki je odgovoren za izobraževanje. Delo nam onemogoča obstojanja univerzalnih predsednikov in funkcionarjev in se javlja potreba po vključevanju vse večjega števila sposobnih občanov. Ne vem, kako naj bi se imenovali člani odbora, ki odgovarjajo za posamezno področje dela; morda referanti ali vodji grup, ali karkoliže, to bo organizacijsko-kadrovska grupa na današnjem seminarju odločila. Prav tako je tudi težko dajati sugestii-

Preden zaključim svoje izvajanje bi poudaril še to, da je v vrstah SZDL mesto za vsakega našega občana, da si moramo prizadevati, da bo tudi vsak občan v organizaciji SZDL, pa ne samo za to, ker je lahko član, temveč ker je to njegova temeljna pravica. V SZDL bi morali vključiti vsakogar, ki na kakršnikoli način s svojim delom ispričuje pripravljenost za sodelovanje. Takih občanov pa je velika večina, še neprimerno več, kot je trenutno članov SZDL. Vse krajevne organizacije si naj vztrajno prizadevajo, da bodo dejansko zajele čimveč volivcev, skratka vse.

Nakazal sem samo nekaj misli o organizaciji SZDL in njenem delu v šmarnski občini. Vi vsi delujete neposredno v krajevnih organizacijah na različnih krajih v občini, sami iščete in uporabljate različne oblike delovanja, različne metode, zdaj v razpravi pripovedujte o svojem delu, o uspehih in tudi o spodrseljajih, povejte svoje misli o tem, kako bi boljše delali, kako ste premagovali okorele koncepte stare prakse. Tu smo se zbrali za to, da najdemo najboljše oblike in metode dela, ne pa, da bi se medsebojno kritizirali in samo šibali napake, temveč da izluščimo na osnovi izkušenj ustrezne sklepe ter si načrtamo jasne naloge. Namen današnjega razgovora je ta, da bi že zdaj, ko je za delo najbolj plodovit čas, pokrenili vse potrebno in utrdili organizacijo SZDL povsod, čimbolj. Izmenjajmo misli, izkušnje in si tako pomagajmo do enotnih in jasnih stališč za naše delo, da bomo lahko skupno ukrepali in skupno uspevali".

Sekretar občinskega odbora Darko Bizjak je prvi sodeloval v razpravi za naslednjimi pripombami:

"Referat je načelno obravnaval vso problematiko znotraj naše organizacije in mislim, da bo idealna razprava potekala v smislu prikazovanja praktičnih izkušenj in analiziranja vzrokov slabosti, ki se pri posameznih KO SZDL javljajo.

Predno bi prešli na konkretno razpravo, pa mi dovolite, da skušam poudariti, ali bolj razčleniti nekatera bolj bistvena organizacijska vprašanja, ki izrazito pogojujejo vsebinsko delo naše organizacije, ki pa so v referatu bila že delno omenjena. Svoje misli nameravam graditi na dejstvu, da je vloga organizacije SZDL že danes in še posebej s konkretnim uveljavljanjem vseh načel nove ustave bistveno večjain drugačna, kot je bila včasih. Nova ustava je z materialno krepitvijo in samostojnostjo manjših teritorialnih enot /krajevnih skupnosti/ ali boljše večjo decentralizacijo in poglobljanjem demokratizacije zagarantirala vsakemu občanu možnosti sodelovanja pri reševanju njegovih problemov in zadovoljevanju interesov. Normalno je, da je pri tem naloga SZDL sinhronizirati vse te interese in vključevati

je ali naj bodo komisije skupine ali samo eden član, ker bodo to v različnih pri različnih KO SZDL potrebe različno zahtevano. Poudarjam pa še enkrat, da bi morali sprejeti načelo, da je ta delitev znotraj odborov nujna. Posebno še z upoštevanjem vseh nalog, ki jih bo v naslednjih razdobjih socialistična zveza morala reševati.

Jasno je, da taka delitev zahteva, da je v odboru organizacije več prizadevnih in tudi strokovno sposobnih ljudi, ki naj bi čimbolj samostojno reševali naloge svojega področja dela. Pojavi se potreba po kadrih, po večjem vključevanju sposobnih ljudi, po smotrni in uspešni kadrovski politiki. Ravno kadrovska politika je ena osnovnih slabosti predvsem naših krajevnih organizacij. Preveč često se namreč dogaja, da po odhodu sposobnega in prizadevnega predsednika zamre delo v organizaciji. Take slabosti se javljajo in lahko bi vam celo naštel krajevne organizacije, kjer se je to v praksi zgodilo. Ne moremo trditi, da je pri nas pomanjkanje ljudi, ki so sposobni zavestno in uspešno voditi takšno organizacijo, pomanjkljiva je le kadrovska politika. Torej je jasno, da je potrebno v delu KO SZDL vključiti vzgojo novega kadra, ki bo sposoben predvsem nemoteno voditi krajevno organizacijo naprej brez kakšnega posebnega predhodnega izobraževanja. Tak kader naj bi se vzgajal ravno v teh oblikah in z metodami dela znotraj odbora, ki sem jih že preje omenil ob delitvi dela. Menim, da bo referent ali /kakorkoli ga imenujemo/, ki je uspešno vodil idejno vzgojno delo v krajevni organizaciji toliko poznal celotno delo, da bo lahko uspešno nadomestil predsednika ali sekretarja, ali pa član grupe za delovne akcije, referenta za delovne akcije ipd. Verjetno bo zelo malo možnosti, da bi se na intenzivnih oblikah odbori v celoti usposabljali z delom, usposabljanje pa se morajo ob zadolžitvah in na priroden način ob delitvi dela. Mislim, da smo si edini, da je izrazita nujnost podvojiti skrb za kadre ne samo zaradi boljšega dela v odboru, pač pa predvsem zaradi dolžnosti, ki jih bo poslej imela naša organizacija do družbe in svojih članov. Omenil bi še, da bomo morali bolj resno kot doslej misliti in uresničevati princip rotacije prav pri krajevnih organizacijah, ker se bo na ta način krog sposobnih kadrov širil.

Razen kadrov, ki se na omenjen način vzgajajo v organizaciji SZDL pa moramo voditi skrb tudi za kadre, ki rastejo v ostalih organizacijah, sindikatu, Zveze mladine in drugod. Rotacija zahteva vključevanje mladih tudi v vrste krajevnih odborov SZDL, kar se pa lahko zelo negativno obnese, če le-ti z delom organizacije predhodno vsaj delno niso seznanjeni in so postali člani odbora samo zaradi golega vsklajevanja s principi rotacije. Perspektivno mladince, mladinska funkcionarje bi morali bolj često vključevati ne-

posredno v delu SZDL, saj so kolektivni člani in rezervar kadrov za vse organizacije. Ni naključje, da smo v propozicijah tekmovanja posebej vnesli "skrb za mladinsko organizacijo", ker je to verjetno prvenstvena naša dolžnost, moram pa reči, da se je na tem področju malo storilo in da so mladinci v večini primerov največ poverjeniki.

Če govorimo o univerzalnosti organizacije /kakor je bilo omenjeno v referatu/, da SZDL vodi in usmerja celotno dogajanje v nekem kraju, potem je njena dolžnost, da skrbi za organizacijsko trdnost in predvsem za kadre tudi v ostalih organizacijah in društvih v kraju v samoupravnih organih, šol, ustanov in predvsem v organih bodoče krajevn~~e~~ skupnosti. Če ugotavljamo, da bo krajevena skupnost še do večje mere uresničila in materialno podkrepila samoupravna načela socialistične zveze potem je negativno to, da so zelo redki primeri, da krajevne organizacije vodijo računa o društvih in samoupravnih organih da zelo redko zadolžujejo svoje člane, seveda v skladu z njihovimi interesi za delo v družbi ali obratno, da malokdaj zahtevajo od vodstev društev analizo njihovega dela. Verjetno je ta slabost pogojena z napačno retirano vlogo predsednika, ki res ne more biti univerzalen. V zvezi s tem bi rad poudaril, da bi delitev dela med posameznimi organizacijami in društvi v nekem kraju vsekakor razbremenila vsebinsko dejavnost in vlogo SZDL, saj bi se lahko del izobraževanja n. pr. odvijal preko prosvetnih društev, ali pa mladina proučila problem zaposlejevanja in podobno. Takšna delitev dela, ki bi bila vsekakor zelo pozitivna pa terja stalne stike vodstev vseh teh organizacij, ki bi morali biti redni, seveda na pobudo krajevne organizacije SZDL.

Dejavnost krajevnih organizacij SZDL se^{je} dosedaj preveč omejevala na ozek register problematike, ne glede na aktualnost nekaterih nalog. Tako je prišlo do neskladja z vsestransko vlogo organizacije in če še vodstvo že tako o- zek obseg dejavnosti ni znalo prilagoditi stvarnim potrebam, organizacija v kraju ni igrala takšno vlogo, kot bi jo morala. Razlog zato je verjetno delno v slabi strokovni usposobljenosti članov odbora, ki niso v stanju podrobno analizirati neko delovno področje.

Vzemimo na primer šolstvo. Skoraj v vseh krajih, kjer so krajevne organizacije, sigurno obstojajo problemi šolstva, ki pa jih rešujejo izredno načelno, ker je redko kdo od članov odbora v stanju problem kvalificirano obravnavati. Ne mislim s tem reči, da bi morali vsi krajevni odbori obravnavati samo šolstvo, ker so to samoupravni organi šol, vendar bi občasno morale obravnavati problematiko tudi krajevne organizacije kot najmočnejša subjektivna sila v kraju. Zaradi tega se pojavi izrazita potreba po formiranju

občasnih komisij /v tem primeru naj bi bila sestavljena iz prosvetnih delavcev, članov šolskega odbora in članov KO SZDL/, ki za množičen sestanek ali pa razširjeno sejo odbora pripravijo kvaliteten material. Mislim tudi, da so sekcije zelo slabo zaživele, čeprav imajo dobro osnovo. Verjetno je manj pogojev za sekcije stalnega značaja, ki bi delovale skozi vse leto, posebej še, če so izbrane zaradi sekcije, ne pa z upoštevanjem interesov članov. Prav sigurno pa so zelo dobri pogoji povsod za občasne sekcije, kjer pri reševanju nekega problema v kraju sodelujejo vsi člani, ki so za to zainteresirani.

Na začetku sem omenil, da je včasih pri slabi organizacijsko utrjeni krajevni organizaciji delo le-te odvisno od prizadevnosti predsednika, sekretarja ali ožjega odbora. Ta odvisnost se v toliko bolj kaže v stikih z občinskim odborom SZDL, za katere moram reči, da v zadnjem obdobju niso bili ravno najboljše. Krajevene organizacije /nekatero/ **niso niti najbolj formalne obveznosti, zapisnike, statistična poročila izpolnjevale**, čeprav je bilo letos razpisano tekmovanje in so bila poročila potrebna za bolj principno oceno dela krajevnih organizacij. To se pravi, da je informiranje občinskega odbora in stiki z njim, razen seveda članov občinskega odbora, popolnoma stvar ožjega odbora krajevene organizacije in slabost ožjega odbora krajevene organizacije.

Zadnji čas je bila v dnevnem časopisju priobčena problematika pobiranja članarine, ki jo je obravnaval Glavni odbor SZDL in ste verjetno s tem že vsi seznanjeni. Nameravam opozoriti samo na nekatere najbolj bistvene slabosti, ki so se pri nas v naši občini pojavljale.

Res je, da predvsem v krajih, ker krajevene organizacije ne delujejo povsem v skladu s številnimi interesi občanov, kjer nimajo nekaj tradicionalnega pobiranja članarine še vedno precej težavno. Vsak član s tem, ko plača članarino, ne podpira finančnost forumov socialistične zveze, to nam je vsem jasno, pač pa izraža neko pripadnost in pripravljenost žrtvovati nekaj minimalnega za organizacijo, za katero živi. Torej je pomen članarine veliko globlji, kot smo si ga dosedaj predstavljali in ga moramo tako v nadalje tudi obravnavati. Slabosti pa niso samo v tem, kar sem dosedaj omenil, pač pa je razlog za neuspeh pobiranja članarine predvsem v načinu pobiranja. Tu mislim predvsem na izbor poverjenikov, čas pobiranja in upoštevanje individualnih interesov članov. Članarina naj bi se pobirala večkrat letno, ne toliko zaradi uspeha pobiranja, čeprav bo tudi ta sigurno večji, kot pa zaradi zagarantiranega večkrat-letnega stika s člani SZDL. Če pobiranje jemljemo tako, potem mora biti poverjenik vsekakor najboljši član v nekem zaselku, ki bo znal članom pravilno tolmačiti socialistično realnost in tudi njihove želje posredovati na sejah odbora.

V nekaterih krajih so poverjeniki istočasno člani odbora, kar je zaradi drugega pomena pobiranja vsekakor pozitivno. Pobiranje članarine je vsekakor prilika, da se člani odbora pogovorijo s člani krajevnih organizacij in bi bilo verjetno dobro, če bi v krajih, kjer pobirajo članarino poverjeniki, ki niso ravno najbolj posrečeno izbrani, z njimi obiskovali člane tudi posamezni odborniki. Zadožitve stalnega značaja posameznih odbornikov za določena področja - zaselke in seveda izbor odbornikov na ta način, so se pokazale zelo pozitivno.

Želel sem opozoriti na nekatera organizacijska in kadrovska vprašanja o katerih bi verjetno danes bilo potrebno razpravljati, predvsem na osnovi bogatih izkušenj, ki jih nekatere krajevnih organizacije po posameznih področjih imajo. Predvsem bi bilo potrebno, da bi grupa, ki bo v popoldanskem času obravnavala organizacijsko kadrovsko problematiko, izdelala enotna stališča, ki bodo krajevnim organizacijam v naslednjem letu omogočila boljše in lažje delovanje."

V razpravi so nato še sodelovali:

Anica Hostnik, Jožica Plavčak, Franc Renier, Vekoslav Škrabl, Slava Šarlah, Marjan Zupanc, Franc Valenčak, Jožko Lojen, Stane Čuješ, Stefka Pilko, Leopold Švajger, Jože Hofman, Rudi Peperko, Janez Otorepec, Fanči Pok in Ivan Seničar.

NASEL DELO JE VSESTRANSKO

Popoldne so o delu SZDL udeleženci razpravljali po skupinah, ki so predlagale številne zaključke tega posvetovanja:

Organizacijsko-kadrovska komisija,

ki so jo sestavljali Bizjak Darko, Ferdo Švajger, Anton Turnšek, Vinko But, Ludvik Mesarec, Jože Kunej in Jaka Leskošek, je predlagala:

- v naslednjih mesecih te delovne sezone naj krajevnih organizacij s ponovnim aktiviranjem odborov in poverjenikov z obiski pri posameznih volilcih dvignejo članstvo na vsaj 80 %.
- Pri sprejemanju v članstvo, predvsem mladincev, naj krajevnih organizacij poskrbijo za svečani izgled, ker je od začetnega vtisa v marsičem odvisna aktivnost mladega človeka.
- Vse krajevnih organizacij, ki nimajo urejene evidence, naj jo uredijo do konca februarja.

- Članarina naj se pobira v skladu s potrebami, navadami in pripravljenostjo članov po možnosti vsaj 3 krat letno.
- Članarino naj pobirajo poverjeniki, ki naj bodo ugledni člani socialistične zveze.
- Priporočljivo je, da so poverjeniki člani odbora krajevnih organizacij, ker bodo lažje opravljali vsebinske naloge, ki stoje pred njimi, ali pa naj vsaj redno obiskujejo seje krajevnega odbora.
- Poverjeniki naj odgovarjajo za največ 30 članov in naj bodo zaradi lažjega dela, prebivalci zaselka za katerega odgovarjajo.
- Poverjeniki naj obvezno vodijo sledečo administracijo: število članstva in poimenski seznam članstva, seznam volivcev za njihovo območje /naj stalno skrbe za dvig članstva/ in knjigo /zvezek/ zapazanj, prošenj in problematike, ki jo srečujejo na terenu.
- Delo v krajevnih organizacijah naj se odvija po sekcijah, ki pa so lahko stalnega ali občasnega značaja.
- Krajevne organizacije lahko zaradi boljšega delovanja formirajo komisije, ki strokovno obravnavajo posamezno področje dela, ki so občasnega značaja in v katere je potrebno vključevati predvsem strokovno usposobljene članke.
- Pri krajevnih organizacijah naj se delo odborov deli v tem smislu, da posamezni člani /referent/ ali skupine /komisije/ odgovarjajo za posamezna področja dela.
- Področja dela, na katere naj se delo deli, so naslednja: organizacijsko-kadrovsko, klubi in izobraževanje, idejno vzgojno delo, informiranje in stiki z občani, delovne akcije in samoupravljanje /r delovnih področij/.
- Za odgovorne iz posameznih področij dela v KO, naj se redno organizirajo specializirana občinska posvetovanja.
- Posebej naj bo pri krajevni organizaciji zadolžen nekdo za informacije, za sodelovanje v tisku, radiu in Novem Obsotelju. Ta naj ima stalne stike z občinsko komisijo, ki naj se formira.
- Krajevne organizacije, ki imajo podružnice, naj ponovno proučijo potrebe obstoja podružnic, neposredne priključitve ali osamosvojitve, ker sedanje delo podružnic in povezava s krajevno organizacijo ne zadovoljuje.
- Krajevne organizacije, ki pa imajo obsežno področje /Šmarje, Bistrica ob Sotli, Tržišče .../ pa naj nemudoma proučijo možnosti za formiranje podružnic ali novih organizacij.
- Krajevni odbori in njihovi organi naj bolj upoštevajo

princip rotacije, ker se zaradi spremenjene vloge organizacije slabost neelastičnosti in zastarelosti preveč pojavlja.

- Vključevati je potrebno predvsem mlajše in to postopno od manjših zadolžitev v komisiji krajevnih organizacije, pa vse do vodstva.
- Potrebno je voditi kadrovske evidenco prizadevnih in perspektivnih članov, ki eventuelno lahko postali člani krajevnih odborov, komisij ali večjih sekcij.
- Socialistična zveza je dolžna skrbeti tudi za kadre pri ostalih organizacijah in društvih, ki v kraju delujejo in zadolževati svoje prizadevne člane za delo v njih.
- Stiki z občinskim odborom morajo biti bolj redki in so zato odgovorni predvsem predsedniki KO SZDL.
- Pri krajevnih organizacijah, ki zaradi organizacijskih slabosti sorazmerno slabo delujejo, naj se izvedejo izredne konference. Občinski odbor SZDL naj na seji ugotovi potrebe in odloči, v katerih KO SZDL se bodo konference izvedle.
- Posamezni člani krajevnega odbora naj odgovarjajo za posamezna področja skupino hiš, zaselke /ne samo poverjeniki/.
- Kolektivni člani sindikat, Zveza mladine, gasilci, RK, Zveza svobod, ZB, naj se vodijo kot člani krajevnih organizacij, pri čemer je dolžnost vsake organizacije, da skrbi za izpolnjevanje njihovih obveznosti tudi do SZDL.
- Do 15. februarja naj vse krajevnih organizacije izdelajo delovne programe za naslednje leto, ki naj jih na množičnih sestankih dopolnijo in sprejemajo.
- Celotno gradivo seminarja se naj objavi v Novem Obsotelju.
- Zaradi boljše informiranosti poverjenikov in občinskega odbora naj se redno sklicujejo sestanki vseh poverjenikov za posamezna področja /Kozjansko, Obsotelje itd./, na katerih naj občinski odbor poskrbi tudi za seznanjenje in usposabljanje poverjenikov z nekaterimi najbolj bistvenimi nalogami in problemi občine, kar bodo potrebovali predvsem pri vsebinskem delu v razgovorih s člani.

Idejno-vzgojna komisija,

ki so jo sestavljali: Fanči Pok, Janez Otorepec, Jožica Plavčak in Rudi Lešnik, je predlagala:

- stalna naloga SZDL naj bo usposabljanje občanov za samoupravljanje in uveljavljanje samoupravnih oblik v delu SZDL, zlasti še v zvezi z mladinsko organizacijo.

- Idejno delo se odraža v vsestranski dejavnosti SZDL, zlasti v množičnosti, v medsebojnih odnosih ljudi in v odnosu do dela, zato je potrebno to trajno spremljati.
- Idejno delo naj se v danih razmerah načrtno in organizirano vrši preko različnih neposrednih izobraževalnih oblik.
- Idejna komisija naj obravnava programe dela ostalih ostalih družbenih organizacij in društev.
- Sprofi je potrebno spremljati družbene pojave ter pojasnjevati domače in zunanjepolitične odnose in dogodke.
- Zunanjepolitični aktiv, ki ga je pred kratkim imenoval občinski odbor SZDL, naj skrbi za vsebinske priprave razgovorov o mednarodni problematiki in vzpostavlja ustrezne stike s krajevnimi organizacijami.
- Pri vsaki KO SZDL naj nekdo posebej odgovarja za idejno politično vzgojo in informiranje ter naj bo tudi v neposrednih stikih z občinsko komisijo za informacije, ki jo naj občinski odbor SZDL čimprej ustanovi.
- Vsaj letno enkrat naj bi se sestali vsi predsedniki in tajniki KO SZDL, da bi izmenjali izkušnje in skupno pregledali aktivnost SZDL. Z vsemi silami in sredstvi prizadevati za vse, kar vodi k lepšim odnosom.
- Ob ustvarjanju statuten naj bo SZDL najširši pojasnjevalec in pobudnik razprav.
- Vse proslave naj bodo vsebinsko polne, ker so to malo ustrezne priložnosti za vzgojo v idejnem smislu.
- Prav tako je potrebno skrbno negovati krajeвне praznike.
- Novo Obsotelje naj objavlja obširnejša gradiva in komentarje, da se bodo občani lahko poglobljali in spoznavali zlasti problematiko komune.
- Organizacijsko je treba utrditi redakcijski odbor in programski svet šmarskega radia, da bo ta bolj načrtno in zavzeto spremljal življenje komune, k čemer pa naj pripomore dobro organizirana mreža za informiranje.
- V klubskih prostorih naj bi se načrtno pripravljali pomenki z občani, ker bi ti postavljali vprašanja in dobivali odgovore.
- Idejna komisija pri občinskem odboru naj skrbno spremlja družbene pojave in pripravlja ustrezne analize.

Komisije za delovne akcije,

ki so jo sestavljali: Vranc Valenčak, Ivan Jagrič, Drago Šivak, Slava Šarlah, Vinko Lubej, Alojz Vimpolšek in Ivan Kunej, je predlagala:

- Organizacija SZDL naj bo stalni pobudnik za delovne ak-

cije in samoprispevek.

- Pri delovnih akcijah naj se vrednost investicijskih od- nosno dotacijskih sredstev s prostovoljnim delom poveča, če je le mogoče v razmerju 1 : 3.
- Za vsako delovno akcijo naj se voli pri KO SZDL točna evi- denca o številu članov, število delovnih ur, obseg dela ter količina in vrednost dela.
- Pri vrednotenju prostovoljnega dela naj komisija za de- lovne akcije pri občinskem odboru SZDL izdela enotne kri- terije in merila, kar bi bilo prav, da bi bilo tudi v o- krajnem merilu enotno.
- Vsako delovno akcijo je potrebno organizirati čimbolj mno- žično.

Komisija za gospodarstvo in samoupravo,

ki so jo sestavljali: Stane Čuješ, Franc Kovačič, Slavko Fidler, Bernadka Berič, Slavko Hofman in Franc Renier, je predlagala:

- Krajevni odbori SZDL naj seznanjajo svoje člane z različ- nimi oblikami in pomenom samoupravljanja v organih delav- skega samoupravljanja, v krajevnih skupnostih, v šolstvu in v organih občinske samouprave.
- KO SZDL naj spremljajo razvoj posameznih občanov in nji- hove sposobnosti, tako da jih lahko v primeru potrebe predlagajo v organe samoupravljanja v vseh področjih. To naj bi bila nenehna skrb KO.
- Na množičnih sestankih naj bi vselej obravnavali tudi sla- bosti, ki se pojavljajo v posameznih organih samoupravlja- nja in svoje ugotovitve posredovali zadevnemu organu samo- upravljanja.
- Organizacija SZDL mora obravnavati na svojih sestankih o konkretnih nalogah, ki jih ima določeno področje samo- upravljanja. Smernice in hotenja mora sporočiti določenim organom samoupravljanja, s tem da jih organi samouprav- ljanja sprejmejo v svoj delovni program. Člani KO SZDL pa morajo na množičnih sestankih objasnjevati občanom proble- me, s katerimi se konkretni organi samoupravljanja sreču- jejo.
- KO SZDL naj skladno s tolmačenji ugotovijo, če na njiho- vem območju obstojajo možnosti za formiranje krajevnih skupnosti. Tam, kjer to je, je potrebno ugotoviti viro materialnih sredstev in pa objekte, ki jih bo krajevna skupnost financirala v krajšem ali daljšem obdobju. KO SZDL naj pomaga izdelovati programe dela za krajevno skup- nost. Člani SZDL pa naj na skupnem sestanku z organi kra- jevne skupnosti vsklajujejo delo. Odločilno bo potrebno sodelovati pri ustvarjanju statuten.

Komisija za klube in izobraževanje,

ki so jo sestavljali, Štefka Pilko, Rudi Peperko, Vekoslav Škrabl, Marjan Zupanc in Anica Hostnik, je predlagala:

- Klube naj usmerja organizacija SZDL.
- V klubskem življenju naj sodelujejo vse organizacije in društva.
- Ob klubih morajo biti programski odbori, ki naj poskrbi-jo za program za vse leto,
- Klubi naj si ostvarijo aktive strokovnjakov predavateljev.
- Kolikor se da, naj si s skupnimi sredstvi skušajo prostore vsaj minimalno opremiti,
- Posebna komisija pri občinskih organizacijah, zlasti Svetu svobod in prosvetnih društev, naj skrbi in spremlja klubsko dejavnost v občini. V tej komisiji na sodelujejo predstavniki vseh zainteresiranih organizacij in društev.
- Organizacija SZDL naj bo v stalnih stikih z Delavsko univerzo, da bo lažje izvajala izobraževanje občanov.
- Posebno izobraževalno skrb je potrebno usmeriti za pošolsko mladino.
- Sredstva za izobraževanje naj v krajih vsi činitelji, gospodarske in družbene organizacije, naj združujejo, da bo to uspešno in množično, obenem pa naj skrbijo za najboljše oblike izobraževanja.
- Prostori za klubsko življenje, za izobraževanje in ostalo dejavnost družbenih organizacij naj bodo skupni in naj se popolnoma odpravi sektaštvo, ki bi osamevalo določene prostore. Vsak prostor, prosvetni, gasilski ali podoben je družbeni prostor občanov.

Vse navedene sklepe so navzoči soglasno potrdili.

Sestanek je bil več kot potreben. To je pokazala razprava in kopica problemov, o katerih se sploh nismo mogli pogovoriti. Marsikdo je menil, kaj se bomo ves dan pogovarjali o delu in vlogi organizacije SZDL, toda posvet je pokazal, kako veliko je problemov in kako pestro je delo organizacije SZDL, česar se moramo pri svojem delu stalno zavedati in upoštevati predvsem našega občana, kateremu pa je tako delo socialistične zveze, kot so ga mnoge izkušnje že dokazale, tudi v naši občini, blizu in ga ljudje želijo. Vsepovsod se je potrebno potegovati za pravice občanov, vsepovsod je potrebno čimbolj aktivirati naše občane in poleg splošnih reševati tudi posamične probleme, prav tako pa je potrebno ščititi zakonitost in to občanom pojasnjevati. Vse, kar prispeva k boljšim odnosom, vse to je tudi naloga SZDL in prav pri tem želimo, da bi dosegali največje uspehe in najlepše rezul-

tate. Organizacija SZDL ima izredno važno in pomembno mesto v naši družbi in to njeno mesto je zunaj sredi občanov, sredi množice.

RAZPRAVLJAJMO O STATUTU

Vse KO SZDL, člani občinske skupščine in ostali, so v teh dneh prejeli drugi osnutek statuta šmarske občine. S statutom, ki ga pripravljamo, si postavljamo temelje za nadaljnji razvoj. Sposobno moramo reševati pa tudi gospodarske naloge v občini sproti, pri čemer naj prav tako sodelujejo vsi občani. To je razlog, da skoraj hkrati razpravljamo o treh najvažnejših dokumentih za življenje komune: o osnutku občinskega statuta, o družbenem planu in občinskem proračunu za letos.

V prihodnjih dneh bodo povsod zbori volivcev, že poprej pa po krajevnih odborih SZDL, po odborih ostalih organizacij in društev, po delavskih svetih in podobnih samoupravnih organih razpravljajmo o statutu, planu in proračunu, da bomo na zborih lahko že jasno nastopali z svojimi zaljučki ter prispevali k obravnavi vseh občanov.

V petek se je sestal širok politični forum šmarske občine, in sicer občinski odbor SZDL, občinski komite ZK, občinski sindikalni svet in občinski komite ZMS, na katerem je o občinskem statutu poročal tajnik občinske skupščine Slavko ZUPANC, o družbenem planu za 1964 podpredsednik občinske skupščine ing. Stanko GOBEC in o predvidenem letošnjem občinskem proračunu predsednik občinske skupščine Jožko LOJEN. Na tem posvetu so temeljito še enkrat proučili vse tri predloge, da bo razprava v občinski skupščini, ki bo 20. februarja, dejansko temeljita in poglobljena. Odstraniti je potrebno vse morebitne pomanjkljivosti, da bo dejansko v teh temeljnih dokumentih uveljavljena čimbolj smoterna in gospodarsko upravičena občinska politika. Zastaviti si moramo čimboljši razvojni načrt za šmarsko občino in zanj mobilizirati vse občane, da bodo o tem dobro seznanjeni in bodo poglobljeno razmišljali ter v skupnem prizadevanju krepili občino in komunalni sistem.

. - . - .

NE POZABITE NA DELOVNE NAČRTE KO SZDL ZA LETO 1964! DOME-NILI SMO SE, DA JIH BOSTE V FEBRUARJU PRIPRAVILI. ČAS HITI, BREZ JASNIH NAČRTOV IN DELOVNE PRIPRAVLJENOSTI PA NE MORE-MO USPEVATI. ZIMA JE ŠE NAJBOLJ HVALEŽEN ČAS ZA RAZMIŠLJA-NJE O DELOVNIH OBLIKAH IN NAČRTIH.

OBILO DELOVNIH USPEHOV IN ZADOVOLJSTVA!

Celje - skladišče

D-Per

575/1964

1119640277, PR

COBISS